

ВБВ, автор

Българските литературни събития са твърде много...
Реших да се **огранича** само до събития-книги, при това бих искал те да изглеждат **обвързани** една с друга - да създават традицията, отделяща жанровата форма от съдържанието. Метафорично бих казал: това са обширни и притеснителни книги.
И всъщност няма къде да включа любимите си текстове.

1. Константин Костенечки - „Житие на Стефан Лазаревич“.
2. Поп Минчо Кънчев - „Вигрица“.
3. Гео Милев - „Жестокият пръстен“.
4. „Българска антология - нашата поезия от Герова насам“ - съставители Б. П., Й. Е., Пл. Д., Г. Г.
5. За тази година не бих могъл да посоча някакъв гостоприемник на тази традиция.

Първите две предлагат разбишкване около традицията въобще, а последните две - традицията в модернизма. Има и друго - в тях тук-там има нещо, което мога да назова „нарочна неумелост“.

Така предложен, този списък не предлага Добрите книги (те дори не са равностойни по ценност и влияние), нито смее да ги препоръчва (нали са широко известни; някои дори кокетни, модни, шумни), по-скоро искам да съобщя, че са **мъртви текстове**. И това не може да не ни